

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 234.295 van 31 maart 2016
in de zaak A. 217.603/IX-8760**

In zake: Sem DE MUNCK
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bernd Bogaert
kantoor houdend te 9200 Dendermonde
Noordlaan 82-84
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

het GEMEENSCHAPSONDERWIJS, vertegenwoordigd door
de scholengroep 18 – Dendermonde
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Marc Stommels
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Amerikalei 220 bus 14
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 12 november 2015, strekt tot de nietigverklaring en de schorsing van de tenuitvoerlegging van “[d]e beslissing van de beroepscommissie van [de scholengroep 18 van het Gemeenschapsonderwijs] dd. 14 september 2015 [houdende] bevestiging van de definitieve uitsluiting van [Sem De Munck] uit het Technisch Atheneum van Dendermonde”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een verslag opgesteld over het beroep tot nietigverklaring met toepassing van artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’ en over de vordering tot schorsing met toepassing van artikel 12 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 ‘tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State’.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 14 maart 2016.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bernd Bogaert, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Jan Fransen, die *loco* advocaat Marc Stommels verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is voor het schooljaar 2014-2015 ingeschreven als leerling in het tweede jaar van de derde graad ‘houtbewerking’ (BSO) in het koninklijk technisch atheneum te Dendermonde, onderwijsinstelling die behoort tot de scholengroep 18 van het Gemeenschapsonderwijs.

3.2. Omwille van “de specifieke gedragssituatie” van verzoeker wordt op 1 september 2014 een ‘gedragscontract’ opgesteld tussen de school en [‡]DBDQLAGBF-BCEFACU[‡]

verzoeker met concrete afspraken over het functioneren van verzoeker in de school en verbintenissen van de zijde van de school.

Eind november 2014 wordt verzoeker voor drie dagen geschorst wegens “het respectloos en agressief gedrag tegenover een leerkracht en een medeleerling”.

Naar aanleiding van “een ernstig gevecht met een medeleerling, fysieke en verbale agressie tegenover het personeel” op 12 december 2014, wordt verzoeker in de loop van de maanden december 2014 en januari 2015 preventief geschorst en op 9 januari 2015 beslist de directeur om hem voor vijftien lesdagen te schorsen.

Op 22 januari 2015 wordt met verzoeker een hernieuwd ‘gedragscontract’ opgesteld.

3.3. Op 29 juni 2015 adviseert een bijzondere klassenraad om verzoeker “definitief uit te sluiten uit de school op 31 augustus 2015”.

Na verzoeker te hebben gehoord, beslist de directeur om verzoeker “per 31 augustus 2015 definitief uit de school uit te schrijven”.

3.4. Verzoeker tekent bezwaar aan bij de beroepscommissie. Hij legt op de hoorzitting nog twee nota’s neer.

Op 14 september 2015 beslist de beroepscommissie “dat de beslissing tot definitieve uitsluiting van [verzoeker] uit het Technisch Atheneum van Dendermonde wordt bevestigd”. Die beslissing is als volgt gemotiveerd:

“12. Na beraad komt de commissie tot de volgende bevindingen.
- aan de leerling bij het begin van het schooljaar 2014-2015 een document ter ondertekening werd voorgelegd waarin de gangbare leefregels van de school werden verduidelijkt; dat de leerling beweert dit ‘onder dwang’ te

hebben ondertekend is een persoonlijke inschatting vermits het hem vrij stond zich in een andere onderwijsinstelling in te schrijven

- gedurende de volledige schoolloopbaan van de SDM veel aandacht is uitgegaan vanuit de leerlingenbegeleiding, de technisch adviseur-coördinator en de directeur voor de opvolging van de problematiek
- in voldoende mate, op verschillende momenten, en met alle betrokkenen inzonderheid met de heer RDM omstandig overleg is geweest
- er bij de begeleiding is uitgegaan van het belang van de leerling
- eerdere feiten die aanleiding hadden kunnen geven tot een definitieve verwijdering uit de school niet tot deze uitsluiting hebben geleid maar beperkt zijn gebleven tot een periode van preventieve schorsing en tijdelijke uitsluiting.

12.1. De beroepsakte is gedateerd en ondertekend. Ze vermeldt het voorwerp van het beroep en de ingeroepen bezwaren. Het beroep is dan ook ontvankelijk.

12.2. De omstandigheid dat de leerling en de vader bij het raadplegen op 3 juli 2015 van het tuchtdossier voorafgaand aan de bestreden beslissing van definitieve verwijdering geen kopie werd overhandigd, heeft hun rechten niet kunnen schaden. Vooreerst blijkt uit het verslag van die inzage en het gesprek dat de leerling en de vader hadden met [T.R.] en [K.V.W.] dat met instemming van de leerling het tuchtdossier zo goed als volledig werd voorgelezen, zodat de leerling en de vader kennis hadden van de inhoud van het tuchtdossier. Bovendien hebben de leerling en de vader op 29 augustus 2015 een kopie ontvangen van het volledige tuchtdossier en hebben zij daardoor op de hoorzitting van 7 september 2015 alle door gewenste verweer kunnen voeren. De commissie betreft bij haar beoordeling niet alleen de grieven die de leerling heeft aangevoerd in zijn beroepschrift van 7 juli 2015, maar ook alle verweermiddelen die door de leerling en de vader werden naar voor gebracht op de hoorzitting van 7 september 2015. Aldus wordt het recht van verdediging van de leerling ten volle gewaarborgd. Van enige discriminerend handelen in hoofde van de commissie is geen sprake.

12.3. De omstandigheid dat het beroepschrift van de leerling van 7 juli 2015 niet werd afgehaald heeft te maken met de sluiting van de school, de vakantieregeling van het personeel en de beperkte bewaringstermijn bij BPost. Dit niet afhalen heeft de rechten van de leerling niet geschonden. Het tweede aangetekend schrijven werd afgehaald en er werd gehandeld in overeenstemming met de regelgeving.

12.4. In de beslissing van 3 juli 2015 werd door de directeur met verwijzing naar het advies van de klassenraad van 29 juni 2015 de volgende feiten vermeld als grondslag voor de tuchtbeslissing van definitieve verwijdering: veiligheidsredenen omwille van ongecontroleerde agressieaanvallen in de werkplaats; vechtpartijen, fysieke en verbale agressie tegenover leerkrachten; agressief gedrag tegenover andere leerlingen; afspraken na een eerdere tuchtprocedure niet te zijn nagekomen; beschadiging van materiaal van de school; te laat komen, zodat geplande activiteiten geen doorgang kunnen vinden; de school naar eigen inzicht verlaten zonder toestemming; herhaaldelijk op het schooldomein te hebben geroookt, waarbij terechtwij-

zingen geen effect hadden; bijsturingen bleven zonder effect en bereikten zelfs het tegendeel.

12.5. De commissie houdt bij haar beoordeling evenwel uitsluitend rekening met feiten die nog niet het voorwerp hebben uitgemaakt van een eerdere tuchtbeslissing. Dit heeft tot gevolg dat de commissie geen rekening houdt met de feiten die zich in het schooljaar 2013-2014 hebben voorgedaan en evenmin met de feiten van 12 december 2014 (vechtpartijen, agressie tegenover leerkracht), waarvoor reeds op 9 januari 2015 de tuchtstraf van een tijdelijke schorsing werd opgelegd (vanaf 12 januari 2015 tot 30 januari 2015).

12.6. De commissie stelt vast dat de aan de leerling verweten tuchtfeiten, zoals beperkt overeenkomstig wat is geschreven onder punt 12.3, wel degelijk bewezen zijn. Zij grondt dit oordeel op de gedetailleerde en overeenstemmende vermeldingen in het tuchtdossier afkomstig van meerdere leerkrachten of bij het schoolgebeuren betrokken personen en betrekking hebbende op meerdere tijdstippen. De commissie verwijst daarbij onder meer naar de vaststellingen i.v.m. het te laat komen tijdens de maanden februari tot en met juni 2015 (o.m. 02/02/2015, 04/02/2015, 23/03/2015, 09/03/2015, 11/03/2015, 18/03/2015, 20/04/2015; 13/05/2015; 27/05/2015; 01/06/2015; 04/06/2015; 05/06/2015; 08/06/2015; 11/06/2015; 15/06/2015; 16/06/2015; 17/06/2015; 18/06/2015; 23/06/2015), het weigeren gevolg te geven aan bevelen van leerkrachten (11/03/2015; 13/05/2015; 01/06/2015), roken wetende dat het verboden is (16/03/2015: tijdens één pauze twee keer; 22/04/2015; 13/05/2015), het zonder meer verdwijnen uit de les of het verlaten van de klas zonder toestemming (20/04/2015; 13/05/2015; 10/06/2015), het lastig vallen van andere leerlingen (16/06/2015; 17/06/2015); het omver schoppen van een vuilnisbak terwijl een andere leerling de werkplaats opkuist (17/06/2015); het fysiek bedreigen van andere leerlingen (17/06/2015); het kapot duwen van stukken van een andere leerling door de eigen werkstukken erop te gooien (18/06/2015); het gooien van al zijn stukken op de paneelzaag waardoor er niemand meer kan op werken (19/06/2015); het kwaad weggelopen uit de werkplaats indien hij op zijn gedrag wordt aangesproken (18/06/2015; 19/06/2015); het beschadigen van beuken werkbanken met een metalen steekpriem (gereedschaps-els) met als gevolg ongeveer 15 gaten van 5 mm (08/06/2015); het respectloos en agressief fulmineren tegen vakleerkrachten (23/06/2015). De commissie moet ook vaststellen dat de leerling in zijn brief van 5 september 2015 toegeeft dat hij verbaal agressief is tegenover leraars, dat hij tweemaal is betrapt op roken en dat hij werkbank heeft beschadigd door er een paar maal in te hebben gestoken met een steek-els. De commissie kan zich geenszins vinden in het minimaliseren van de ernst van deze tuchtvergrijpen.

12.7. De door de leerling en de vader aangehaalde argumenten zijn niet van aard om dit oordeel te weerleggen. De beweringen dat de leerling zelf het slachtoffer zou zijn geweest van agressie, sommige leerkrachten zelf agressief zouden zijn, de school op meerdere punten (veiligheid en gezondheid, leerplan), zou tekortschieten, de leerlingen soms van hun vrijheid zouden worden beroofd, leerkrachten en andere leerlingen ook zouden

roken en de schending van zijn privacy door ter gelegenheid van deze tuchtprocedure, voor zover met de waarheid overeenstemmend, kunnen onmogelijk een verantwoording vormen voor de in hoofde van de leerling bewezen verklaarde tuchtfeiten. De commissie acht het verder volstrekt ongeloofwaardig dat geneesmiddelengebruik een verantwoording zou kunnen opleveren voor het herhaald te laat komen op school, zowel 's morgens als 's middags. Zelfs bij geneesmiddelengebruik komt het de leerling toe zich zo te organiseren dat hij tijdig op school aankomt. De bewering dat de leerling door bepaalde leerkrachten zou worden geviseerd vindt geen steun in het tuchtdossier, dat vaststellingen bevat afkomstig van meerdere personen.

12.8. De commissie moet dan ook vaststellen dat door de bewezen verklaarde tuchtfeiten de leerling de leefregels van de school zodanig heeft geschonden dat ze een gevaar of ernstige belemmeringen vormen voor het normale onderwijsgebeuren of voor de fysieke of psychische integriteit en veiligheid van een of meer leden van de schoolpopulatie.

12.9. De commissie benadrukt daarbij dat de leerling uitdrukkelijk heeft ingestemd met de voor de school geldende regels. Zo heeft hij bij het begin van het schooljaar 2014-2015 schriftelijk bevestigd dat hij schoolreglement en het pedagogisch project heeft ontvangen en heeft hij voor akkoord ondertekend. Hij bevestigde ook de richtlijnen i.v.m. aan- en afwezigheden te hebben ontvangen. Op 1 september 2014 ondertekende de leerling ook een document waarbij hij, gelet op zijn specifieke gedragssituatie, zich er onvoorwaardelijk toe verbond om zich aan de afspraken te houden. Op 22 januari 2015 heeft de leerling een contract ondertekend voor de periode januari-juni 2015. Door deze documenten te ondertekenen en op de school te blijven heeft de leerling ondubbelzinnig aangegeven met deze leefregels en afspraken in te stemmen.

De bewering van de leerling en de vader dat deze documenten onder dwang werden ondertekend, is volstrekt ongeloofwaardig.

12.10. Ook moet de commissie vaststellen dat gedurende de volledige schoolloopbaan van de leerling aandacht is besteed aan begeleiding van de leerling door de leerlingenbegeleider, de technisch adviseur-coördinator en de directeur en dat er in voldoende mate en op verschillende tijdstippen en met alle betrokkenen, in het bijzonder de vader, omstandig overleg is geweest, waarbij steeds het belang van de leerling voor ogen werd gehouden.

12.11. Rekening houdend met het aantal en de ernst van de vastgestelde tuchtfeiten en de vaststelling dat eerdere minder verregaande tuchtmaatregelen geen enkel corrigerend effect hebben gehad, stelt de commissie vast dat enkel een definitieve verwijdering een passende tuchtsanctie is.

12.12. Uit het voorgaande volgt dat de genomen beslissing in overeenstemming is met de decretale en reglementaire onderwijsbepalingen en met het schoolreglement.”

IV. Toepassing kortedebattenprocedure

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

4. Het eerste middel verwijst naar een “Procedureel gebrek: samenstelling van de klassenraad”. Verzoeker zoekt voor het eerste middel steun in “art. 8.2. omzendbrief SO64”. Hij voert aan dat alle stemgerechtigde leden van de klassenraad verplicht zijn om aan de klassenraadvergadering deel te nemen en dat daarvan alleen kan worden afgeweken ingeval van gewettigde afwezigheid of bewezen overmacht. Op de klassenraadvergadering van 29 juni 2015, waarin het advies werd geformuleerd om verzoeker definitief uit te sluiten, ontbrak de leerkracht levensbeschouwing. Een reden voor die afwezigheid is niet tot uitdrukking gebracht in het verslag van die vergadering. De klassenraad heeft, volgens verzoeker, geen unaniem advies uitgebracht, zodat de vraag rijst of bij aanwezigheid van de betrokken leerkracht het advies andersluidend zou zijn. Die afwezigheid, zo besluit verzoeker, heeft de hele verdere beroepsprocedure behept, zodat de bestreden beslissing van de beroepscommissie moet worden vernietigd.

Beoordeling

5. Vooreerst zij eraan herinnerd dat omzendbrieven in principe uit zichzelf geen bindende rechtskracht bezitten – en verzoeker beweert dat overigens ook niet – en dat ze dus geen annulatiemiddel kunnen ondersteunen.

Ten overvloede dient erop gewezen dat de bepalingen uit omzendbrief SO64 niets meer zijn dan wat reeds te lezen staat in artikel 4 van het besluit van de Vlaamse regering van 19 juli 2002 ‘betreffende de organisatie van het voltijds secundair onderwijs’ (hierna: organisatiebesluit). Die bepaling regelt de bevoegdheid – onder meer een adviesbevoegdheid bij de definitieve verwijde-

ring van een leerling uit de school – de samenstelling en de werking van de ‘begeleidende klassenraad’.

Artikel 4, § 3, van het organisatiebesluit luidt:

“Stemgerechtigde leden zijn verplicht om aan de klassenraadvergadering deel te nemen. Hiervan kan alleen worden afgeweken in geval van gewettigde afwezigheid of bewezen overmacht om op de klassenraadvergadering aanwezig te zijn.

De ongewettigde afwezigheid van een stemgerechtigd lid tast de rechtsgeldigheid van de genomen beslissing niet aan. [...]”

Die bepaling spreekt het middel van verzoeker in ieder geval tegen.

6. Het eerste middel faalt.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

7. Het tweede middel is geput uit een schending van de materiële- en de formelemotiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker voert in dat verband aan dat hij sinds 2012 school loopt in het koninklijk technisch atheneum te Dendermonde en dat de redenen waarom hij nu definitief wordt uitgesloten door de school reeds eerder zijn opgemerkt, reden waarom daarover een “bijzondere overeenkomst” met hem is gesloten. De school moet haar leerlingen ondersteunen via een aangepaste pedagogische-didactische begeleiding. De school moet het initiatief nemen om bij verzoeker door middel van begeleiding en coaching verandering te brengen in zijn houding en discipline. De begeleiding van verzoeker bleef beperkt tot gesprekken en het opleggen van geboden die tot geen enkel resultaat leidden. De school moest actiever optreden, eventueel in samenwerking met het CLB, om verzoeker veel

strikter en doelgerichter te begeleiden om zo zijn acuut gebrek aan discipline aan te pakken. Dit alles heeft de beroepscommissie buiten beschouwing gelaten.

De beroepscommissie laat ook de stage onbesproken. Over die stage doet verzoeker in zijn verzoekschrift het volgende gelden:

“Het Koninklijk Technisch Atheneum Dendermonde laat verzoeker stage lopen bij een werkplaats waar de rol van de broer van verzoeker ‘zeer dubieus’ is. Verzoeker verklaart zelfs aan de stage coördinator en leerling-begeleider zijn grote schrik om zijn broer te zien op de stageplaats. Dit element verklaart dan ook de afwezigheden van [verzoeker] op de stage. Uit het administratief dossier vloeit op geen enkele wijze voort, hoe verweerder aan de situatie heeft geredigeerd en verzoeker heeft geholpen om alsnog de afwezigheidsproblematiek tijdens de stage op te lossen. Via de website van het GO blijkt duidelijk dat elke school de verplichting heeft om in te staan voor de kwaliteitsbewaking van haar stages. Een kwaliteitsvolle stageplaats is een stageplaats [die] afgestemd is op de individuele noden van de leerling. Verweerder die het karakter en de problematiek van verzoeker kent, [plaatst] hem in een onhoudbare situatie en remedieert niet. De stageplaats is onzorgvuldig uitgekozen waardoor de motivatie van verzoeker slinkt en hervalt in zijn gewoontes.”

Dat verzoeker “fouten heeft gemaakt staat buiten twijfel”, zo erkent hij. Dat neemt echter niet weg, zo vervolgt hij, “dat verweerder haar eigen opvoedingsplicht dient te verloochenen”. De school schendt het zorgvuldigheidsbeginsel door “haar eigen pedagogisch project te summier in te vullen” en niet aan te passen “aan de specifieke situatie”. Verzoeker noemt zijn definitieve uitsluiting een “gemakkelijkheidsoplossing”, die “kennelijk onredelijk” is omdat de school “zelf gedeeltelijk schuld draagt”.

Verzoeker meent ook dat de bestreden beslissing verschillende fouten bevat: er wordt verwezen naar een verkeerde datum van behandeling van het dossier (7 september in plaats van 14 september 2015) en in randnummer 12.6. wordt verwezen naar wat geschreven staat onder randnummer 12.3., terwijl vermoedelijk randnummer 12.4. wordt bedoeld. Die “ontbrekende systematiek” doet vermoeden dat de beroepscommissie “heel snel over het tuchtdossier is heengegaan”.

Beoordeling

8. Tegen de beslissing van de directeur tot definitieve uitsluiting van een leerling, staat een georganiseerd administratief beroep open bij de beroepscommissie (artikel 123/7 van de Codex Secundair Onderwijs). Het beroepschrift moet reeds de “motivering van de ingeroepen bezwaren” van de leerling bevatten.

Een en ander leidt ertoe dat het de bezwaarindiener toevalt om in de loop van de administratieve bezwaarprocedure zijn rechten te doen gelden. Een leerling die zulks nalaat en de beroepscommissie aldus in de waan laat dat er over een welbepaald aspect geen wettigheidsbezwaren bestaan, vermag bezwaarlijk naderhand een schending van die rechten aan te klagen voor de Raad van State. Dit betekent dat de inhoud van het – noodzakelijk – gemotiveerde bezwaar bij de beroepscommissie in hoge mate bepalend is voor de grenzen van een eventuele latere vordering bij de Raad van State. Wil en mag een leerling van de door hem gevoerde beroepsprocedure verwachten dat zijn bezwaren ernstig worden onderzocht en in overweging genomen, dan moet hij er eerst zelf toe zijn gekomen de bezwaren waarop hij een antwoord wil krijgen ook daadwerkelijk in de loop van de beroepsprocedure in te brengen. Wat niet aan de beroepscommissie is voorgelegd en waarop de leerling dus in de loop van de interne beroepsprocedure geen antwoord gevraagd heeft, kan in beginsel niet op ontvankelijke wijze voor de Raad van State worden aangevoerd.

9. Toegepast op de huidige zaak, blijkt dat het bezwaarschrift van verzoeker voor de beroepscommissie uiterst summier is. In de brief van 7 juli 2015 deelt hij alleen mee dat hij de beslissing tot definitieve uitsluiting “volledig onaanvaardbaar” vindt, dat de motieven van de beslissing “een samenraapsel [zijn] van leugens en zaken die volledig uit hun verband zijn gerukt”, dat een en ander “zo absurd is dat [hij] [zich] afvraag[t] wat hier de reden van is” en dat zijn “verzet” beschouwd moet worden “als een weerlegging van al de feiten door u aangehaald”.

Verzoeker heeft nadien, op 5 en 6 september 2015, een schriftelijk verweer gevoerd. In die twee documenten is echter geen enkel spoor terug te vinden van enig verwijt aan de school dat zij “haar eigen pedagogisch project te summier [invult]”, wat het kernbetoog is in verzoekers tweede middel.

Hetzelfde geldt voor de argumentatie rond de stage: ook daarover wordt in het beroepschrift of het schriftelijk verweer met geen woord gerept.

10. Op wat verzoeker niet voor de beroepscommissie heeft aangevoerd, vermag hij die commissie niet verwijten geen antwoord te hebben gegeven.

In zoverre is alvast de motiveringsplicht niet geschonden. Overigens heeft de beroepscommissie het verwijt betreffende de begeleiding van verzoeker niet onbesproken gelaten. Haar overweging dienaangaande – nr. 12.10 van de bestreden beslissing – laat verzoeker echter onvermeld. Ook neemt de beroepscommissie de voor haar wel geformuleerde verwijten van verzoeker aan het adres van de school in overweging, waar zij antwoordt dat ze “onmogelijk een verantwoording vormen voor de in hoofde van de leerling bewezen verklaarde tuchtfacten”.

11. Het voorgaande neemt niet weg dat de tuchtbeslissing hoe dan ook op afdoende en deugdelijke gronden moet berusten die kunnen blijken, hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit de stukken van het dossier. Verzoeker beweert echter niet dat de feiten die de beroepscommissie als tuchtvergrijpen in aanmerking neemt om zijn definitieve uitsluiting te bevestigen, onbestaande zijn. Deze feiten zijn vastgesteld in de school, niet op verzoekers stageplaats. Evenmin weerlegt hij de vaststelling “dat eerdere minder verregaande tuchtmaatregelen geen enkel corrigerend effect hebben gehad”.

12. Verzoeker had van de verwerende partij reeds tal van kansen gekregen; het eerste gedragscontract was volgens de eigen verklaring van verzoeker in het inleidend verzoekschrift al een tegemoetkoming van de directie die

inging tegen een eerder advies van de klassenraad tot definitieve verwijdering uit de school; vervolgens keek verzoeker tegen verschillende preventieve schorsingen en schorsingen bij tuchtmaatregel aan. Verzoeker ontkracht niet de vaststelling dat de gepleegde tuchtfeiten ernstig zijn en “dat ze een gevaar of ernstige belemmeringen vormen voor het normale onderwijsgebeuren of voor de fysieke of psychische integriteit en veiligheid van een of meer leden van de schoolpopulatie”.

13. In die omstandigheden kan de definitieve verwijdering bezwaarlijk “kennelijk onredelijk” worden genoemd.

14. In welke mate verzoeker precies benadeeld is door het feit dat de bestreden beslissing – beweerdelijk, want tegengesproken door de verwerende partij – een verkeerde datum van de hoorzitting zou vermelden en een verkeerde verwijzing naar randnummers zou bevatten – verwijzing die hij overigens zelf corrigeert in zijn verzoekschrift – verduidelijkt verzoeker niet en is evenmin evident zichtbaar.

In die mate heeft verzoeker geen belang bij het middel.

15. Bijgevolg besluit de Raad van State dat geen feitelijke onjuistheid of onzorgvuldigheid wordt aangetoond in de wijze waarop de verwerende partij het beroep van verzoeker heeft onderzocht en de door hem gepleegde tuchtfeiten heeft beoordeeld. De beslissing over de definitieve uitsluiting is met afdoende redenen omkleed. Er wordt niet aangenomen dat de verwerende partij in de gegeven omstandigheden haar discretionaire beoordelingsbevoegdheid te buiten is gegaan.

Ook het tweede middel faalt.

16. Het auditoraat heeft terecht mogen voorstellen om het geschil met toepassing van de kortedebattenprocedure versneld tot een oplossing te brengen.

V. De vordering tot schorsing

17. De verwerping van het beroep tot nietigverklaring heeft tot gevolg dat ook de vordering tot schorsing, die er het accessorium van is, verworpen moet worden.

VI. Rechtsplegingsvergoeding

18. Met toepassing van artikel 30/1, § 2, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State wordt de door de verwerende partij gevorderde rechtsplegingsvergoeding teruggebracht tot het door de Koning bepaalde minimale bedrag.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De Raad van State verwerpt de vordering tot schorsing.

3. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 140 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 31 maart 2016,
door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Geert Van Haegendoren